בארטיישראב קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וככל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי. לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצור פזוריו, ולא חדב מתפלה ומתקוה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירורנו המדינית.

מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה חתרו היהודים בבל דור לשוב ולהארחז במולדתם העתיקה, ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, וחלוצים, מעפילים ומגינים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברבת הקידמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאור ב ממלבתית.

בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה ריזון המדינה היהודית תיאודור חרצל והכריז על זכות העם הירודי לרנקומה לאומית בארצו.

זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1911 ואושרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תוקף בין לאומי לקשר ההיסטירי שבין העם היהודי לבין ארץ ישראל וליכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי השואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי הידוש המדינה היהודית בארץ ישראל, אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שוות זכויות בתוך משפחת העמים.

שארית הפליטה שניצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצור כ אחרות לא חדלו להעפיל לארץ־ישראל, על אף כל קושי, מניעה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חירות ועמל־ישרים במולדת עמם.

במלחמת העולם השניה תרם הישוב העברי בארץ את מלוא חלקו למאבק האומות השוחרות הירות ושלום נגד כוחות הרשע הנאצי, ובדם הייליו ובמאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להמנות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות.

ב־29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ־ישראל, העצררת תבעה מארע תושבי ארץ־ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הנדרשים מצדם הכן לביצוע ההחלטה. הברה זו של האומות המאוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה ניתנת להפקעה.

זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות ככל עם ועם עומד ברשורל שאמו במדיוהו הריבווים

Wall was a way a

מתכנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארט־ישראל ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטד עצרת האומות המאוחדות אנו מבריזים בזאת על הקמר ד מדינה יהודית בארץ־ישראל, היא מדינת ישראל. אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור ליום שבד נד אייר תש'ה, 15 במאי 1948, זעד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתיקבע על ידי האספה המכוננת הנבחרת

לא יאוחר מיו באוקטובר 1948 – תפעל מועצת העם כמועצה מדינד ד זמנית, ומוסד חביצוע שלה, מנהלת־העם, יהווה את הממשלה הזמנית

של המדינה היהודית, אשר תיקרא בשם ישרא ל.

מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקיבוץ גלויור תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה, תהא משתתה עב יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל, תקיים שויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע 'ומין, תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות, תשמור על המקומורת הקדושים של כל הדתות, ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מצילו האזמות המאוחדורנ.

מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנציגים של האומות המאוחדות בהגשמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הכלכלית של ארץ־ישראל בשלמותה.

אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היהודי בבנין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

אנז קוראים – גם בתוך התקפת־הדמים הנערכת עלינו זרה חדשים' – לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על השלוכם וליטול חלקם בבנין ,חמדינה על יסוד אזרחות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה, הזמניים והקבועים.

אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות זעמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדיר עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום דולקה במאמץ משותף לקידמת המזרח התיכון כולו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמוד לימינו במערכה הגדולה על הגשמדו שאיפת הדורות לגאולת ישראל.

מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכריה זו, במושב מועצת המדינה הזמניד ב על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב, היום הזה, ערב שבת ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

